

SECTIO SECUNDA.

Quare ad subtilissimam Inclyti *Newtoni* rationum primarum & ultimarum methodum transeo, quam lemmati I, tanquam basi inædificasse D: Authorem, post evolutum *Principiorum Mathematicorum* solidum & excellens opus neminem latere potest. Est autem lemma I. quod sequitur.

*Quantitates, ut & quantitatum rationes, quæ ad æqualitatem dato tempore constanter tendunt, & eo pacto propius ad invicem accedere possunt, quam pro datâ quavis differentiâ: sunt ultimò æquales.*

Hoc autem sequenti modo demonstratur.

*Si negas, sit eorum ultima Differentia, D. ergo nequeunt propius ad æqualitatem accedere, quam pro datâ differentiâ D: contra hypothesin.*

Quod etsi obscuri aliquid mihi reliquisse videretur, nullo tamen unquam, quod sciam, tempore, ex propositionis alicujus certitudine ex præmissis inferendâ oborienti scrupulo minus exsolvere me potui. si enim quantitatibus, quæ sunt infinitè parvæ, illud applicarem; eadem ac circa *Baroviana* sese mihi objiciebant.

Verum quia (tantæ enim eruditionis virum hæc latere non poterant) eam ipsam ob causam indivisibilium methodum, duriorum existimaret, ac methodum suam non ad quantitates de-

